

би узналъ за недоволства и т. н. Много политически клюки се съчиняват въ София. Тукашните хора всичко върватъ, каквото се говори. — На лицето на Сарафова, който е извънредно много зеленъ, виждамъ тъзи задкулисни boulevard-segments [тревоги]. Сарафовъ е доста незрѣлъ. Министерството на просветата прилича на einer Kinderstube [една детска стая]; джаснатиятъ Вацовъ, непостоянниятъ Сарафовъ и т. н. Башата на Сарафова биль Кочо терзията въ Търново.—Въ последната „Независимост“ има и статия за Пиротъ, преведена отъ хърватската Sloboda противъ сърбите. Нетактичност. Та тя е министерски органъ.

Turkish life [турскиятъ животъ]. Туркините въ градовете нищо не работятъ. Купуватъ готови дрехи. Ядатъ халва, пушатъ и се чудятъ на християнките, че работятъ. И софийянките не умѣятъ сами да ушиятъ дрехи за децата си.

Планъ за таенъ панбългарски комитетъ: Стоиловъ, Каравеловъ, Люцкановъ (азъ предлагамъ Миларова), Йос. Ковачевъ и азъ). Кореспонденции съ Румелия и Македония. Горе отбелязаните факти доказватъ безмѣрната слабост на правителството. Алечковци сѫ глупаци.

3 февруари/22 януари, четвъртъкъ. Пълно е съ събития предкулисни, задкулисни, приятни и неприятни. Постоянно тичане като подъ пара. Много работа, трупа се една връзъ друга и нищо се не свършва. Много дни наредъ бѣхъ съвършено раздразненъ. Uniformity of life [еднообразъ животъ], никакви разходки, keine Anregung von aussen [никакъвъ потикъ отвънъ], копнежъ по духовните съкровища на Западъ, по редъ, тишина и редовенъ отмѣренъ усиленъ трудъ. Мисля за Литтре и други, които сѫ работили тихо дено и ноще и сѫ създали велики нѣща, и мисля за своите потънали въздушни кули, за своята сръбска история, analesta ragusina, византийски студии, старовремската география, славянските старини и т. н. Дружеството и много други работи ми омръзнаха — мчишъ се, подтиквашъ, говоришъ, пишешъ — а работата си стои, гдето е била. Липса на хора, система и огънъ. Всичко остава върху мене: съставяне на инструкция за инспекторите, учебни програми, въвеждане на учебници (наново съставяни), учредяването на Дружеството, редактирането на бѫдещото списание, писане на статии за него, списъци на книги, които трѣбва да се купятъ за Народната библиотека, а на всичко отгоре и маса канцеларски „текущи“ работи. Отъ време на време ме напада главоболие, та не съмъ годенъ за нищо. Нахвърлилъ съмъ се презъ нощните, а понѣкога и презъ следполунощи часове върху две нѣща. Прочетохъ Taciti Annales I—VI (въ недѣля ги свършихъ) *maximo cum usu, delectatione et consolatione* [съ най-голѣма полза, удоволствие и утеша], (понѣкога чета и нѣщо изъ Марциала) и правя извлѣчения отъ Миклошичо-